

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201534
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619201534.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava proti žalovaného: C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., o zaplatenie 2.057,63 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.057,63 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 31.05.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 26.03.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 2.057,63 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom uviedol, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. a žalovaný uzavreli spolu dňa 29.05.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2.000,- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 62,33 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3.739,80 Eur. Do dňa podania žaloby z vyššie uvedenej zmluvy žalovaný uhradil sumu 445,24. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.03.2016 listom - „Predžalobná upomienka“, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.05.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25.05.2016 „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaný dlžné splátky žalobcovi neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok.

2. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.05.2016, prehľad splátok a úhrad, zmluvu o pôžičke, predžalobnú upomienku zo dňa 26.03.2016, fotokópiu doručenky, Notársku zápisnicu č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 spísanú notárkou JUDr. E. Y. so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave dňa 11.12.2017, ktorou bol spísaný projekt rozdelenia zlúčením medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB leasing, a.s. a Prílohu 1 Projektu.

3. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 28.04.2019 žalobca uviedol, že uplatnenie pohľadávky nie je obmedzené. Podľa názoru žalobcu v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi, nemožno počítat' od splatnosti prvej nezaplátenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. V zmysle čl.12.2 zmluvných podmienok „spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je Klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, a to za podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka“. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V tejto súvislosti žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017. Žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky, tzn. ktorejkoľvek splátky, ktorú sám určí. Možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je pritom právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. V predmetnej právnej veci sa žalovaný prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.01.2016. V zmysle zmluvných podmienok a zákonných ustanovení bol žalobca povinný evidovať omeškanie jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, a až následne mohol pristúpiť k zosplatneniu dlhu, v tomto prípade vo vzťahu ku splátke splatnej 20.04.2016. Tento postup nemôže byť na ťarchu žalobcov, preto sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vzhľadom na uvedené zosplatnenie v prejednávanom spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.04.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.04.2019. Žaloba bola podaná 26.03.2019, teda v rámci premlčacej lehoty. Predžalobnou upomienkou žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť - oprávnenie dlh zosplatiť. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobca nešpecifikuje, ktorou konkrétnou splátkou sa stal dlh splatným. Uvádza, že nakoľko nedošlo k úhrade, zosplatňuje celý dlh z úverovej zmluvy tzn. vrátane splátok splatných medzi poslednou uhradenou splátkou a zosplatením samotným. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.01.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 20.04.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Nad rámec uvedeného žalobca doplnil, že ustanovenie § 54a predstavuje komplikovanú právnu konštrukciu aj vzhľadom na nejasnosť a nepresnosť použitých pojmov. Najmä spojenie „nemožno vymáhať“ spôsobuje interpretačné problémy. Uvedený pojem „vymáhania“ možno vykladať minimálne v dvoch významoch - 1. vymáhateľnou môže byť pohľadávka, ktorú možno uplatniť v súdnom konaní, resp. domáhať sa plnenia podaním návrhu na súd; 2. na druhej strane za vymáhateľnú možno považovať pohľadávku, ktorá bola priznaná rozhodnutím súdu, resp. iným právnym titulom a teda veriteľ sa môže domáhať jej núteného výkonu v rámci exekučného konania. Žalobca sa prikláňa k právnemu názoru vyslovenému aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 253/2013, podľa ktorého je vymáhateľná pohľadávka taká, ktorá bola veriteľovi priznaná rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu. Opačný výklad, kedy sa vymáhaním rozumie aj súdne konanie, t.j. uplatnenie pohľadávky na súde, núti súdy posudzovať ex offa aj otázku premlčania. Ako bolo konštatované v náleze Ústavného súdu k § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. - ktorý upravuje práve ex offa posudzovanie premlčania - „žalobca je v civilnom konaní nie nepodstatne znevýhodnený tým, že súd počas konania z úradnej moci skúma, či nedošlo k premlčaniu žalovanej pohľadávky...na premlčanie v prospech veriteľa ex offa neprihliada.“ Žalobca považuje podanie návrhu za plne opodstatnené a v súlade s právnymi predpismi v otázke premlčania ako aj v otázke možnosti domáhať sa svojich práv súdnou cestou. K otázke označenia zmluvy o pôžičke žalobca uviedol, že nedisponuje inou zmluvou o pôžičke než tou, ktorá bola pripojená ako príloha návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobca sa podaným návrhom domáha zaplatenia dlžnej sumy z tejto zmluvy o pôžičke. Vzhľadom na to, že zmluvy sú uzatvárané na rôznych miestach prostredníctvom sprostredkovateľov, zmluva samotná obsahuje číselné označenie zmluvy - v tomto prípade číslo 6550503515, no po jej doručení spoločnosti žalobcu je zmluve priradené evidenčné číslo zmluvy, vedené v internom systéme žalobcu. Týmto číslom je v danom prípade číslo, ktoré uvádza aj ako svoju značku - 7152440. Pod týmto číslom je u žalobcu vedená zmluva o pôžičke, ako aj všetky ostatné dokumenty, ktoré sú v priebehu zmluvného vzťahu generované

a zasielané klientom žalobcu (napr. predžalobná upomienka, oznámenie o okamžitej splatnosti). Jedná sa teda len o iné označenie jednej a tej istej zmluvy.

4. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 08.11.2019 žalobca uviedol, že nevie vyhovieť výzve súdu na predloženie doručenky k oznámeniu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nakoľko ňou nedisponuje. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti bolo žalovanému zaslané formou obyčajnej listovej zásielky. Rovnako žalobca nevie vyhovieť ani výzve súdu na predloženie amortizačnej tabuľky, keďže ňou právny zástupca nedisponuje.

5. Súd bezúspešne zisťoval pobyt žalovaného lustráciou v Registri obyvateľov SR, Sociálnej poisťovni, prostredníctvom Zboru väzenskej a justičnej stráže, Obvodného oddelenia Policajného zboru Filákov a Obce Z.. Oznámenie o podanej žalobe súd v zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a vyzval žalovaného na vyjadrenie k podanej žalobe.

6. Žalovaný sa na výzvu súdu podľa § 167 ods. 2 CSP k žalobe nevyjadril a nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

7. Žalobca ani žalovaný sa na pojednávanie dňa 10.12.2019 nedostavili, pričom žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil a navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez jeho prítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené postupom podľa § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku, pričom na pojednávanie sa nedostavil. Súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku.

8. Súd po oboznámení sa so žalobou, vyjadreniami žalobcu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli dňa 29.05.2015 zmluvu o poskytnutí pôžičky. V článku V. zmluvy si zmluvné strany dojednali tieto náležitosti: výška pôžička 2.000,- Eur, celková čiastka 3.512,40 Eur, celkové náklady spotrebiteľa 1.512,40 Eur, sadzba poistenia: 6,90 %, splátka 58,54 Eur, mesačná výška poistenia 4,04 Eur, splátka s poistením 62,58 Eur, priemerná hodnota RPMN 18,24 %, počet splátok 60, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 05/2020, RPMN 27,9 %, fixná ročná úroková sadzba 27,90 %, odplata 27,9 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27,9 %, prvá splátka splatná dňa 20.06.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, doba trvania zmluvy - do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy.

10. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.03.2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu eviduje k zmluve uzatvorenej dňa 29.05.2015 nedoplatok na splátkach v celkovej výške 184,32 Eur, ktorý žiadal uhradiť. Súčasne žalovaného upozornil, že ak do 05.05.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2016, bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Z pripojenej poštovej doručenky súd zistil, že poštová zásielka bola žalovanému doručená dňa 07.04.2016.

11. Žalovaný pôžičku naďalej riadne nesplácal, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.05.2016 oznámil žalovanému, že jeho dlh zo zmluvy o pôžičke sa stal splatným v celom rozsahu naraz a vyzval žalovaného na úhradu celej dlžnej čiastky ku dňu 25.05.2016 vo výške 2.058,67 Eur.

12. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil žalobcovi doposiaľ 445,24 Eur, a to dňa 27.07.2015 sumu 62,58 Eur, 10.08.2015 sumu 62,58 Eur, 09.09.2015 sumu 62,58 Eur, dňa 15.10.2015 sumu 68,84 Eur, dňa 12.11.2015 sumu 65,- Eur, dňa 09.12.2015 sumu 62,58 Eur a dňa 18.01.2016 sumu 62,58 Eur. Z tejto sumy bola odpočítaná vratka 1,50 Eur dňa 24.02.2016.

13. Veriteľ dňom 31.12.2017 zanikol rozdelením a následným zlúčením s nástupníkmi spoločnosťami - Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a. s., Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045, ktoré sa stali právnymi nástupcami veriteľa (zanikajúcej spoločnosti), pričom práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke uzavretej so žalovaným prevzala nástupnícka spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., ktorá sa tak stala novým veriteľom zo zmluvy.

14. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanému spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava a navrhol zmenu účastníka na strane žalobcu. Preto súd uznesením č.k. 10Csp/35/2019-78 zo dňa 19.08.2019, právoplatným dňa 17.09.2019, pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

17. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 prvej vety zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

20. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

31. Podľa čl. 12 bodu 12.2. Zmluvných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve.

32. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

33. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

34. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 29.05.2015 zmluvu o pôžičke. V danom prípade sa jednalo o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ, keď právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tak vo veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. OZ a aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, keďže poskytnutá pôžička bola zároveň spotrebiteľským úverom.

35. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o pôžičke, v zmysle ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.000,- Eur pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 27,90 %, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať 60 mesačnými splátkami vo výške 62,58 Eur počnúc od 20.06.2015 a termínom konečnej splatnosti 5/2020. Žalovaný riadne a včas nesplácal poskytnutý úver, preto žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s poukazom na čl. 12 bodu 12.2. Zmluvných podmienok.

36. Súd považoval za potrebné prioritne skúmať splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Ako každý právny úkon, tak aj právny úkon, ktorým veriteľ uplatňuje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti plnenia, je súd nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať ex offa z pohľadu, či nie je absolútne neplatný, t. j. či napríklad neodporuje zákonu. Nedodržanie podmienok na zosplatenie úveru má za následok absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Ochrana slabšej strany oproti strane „silnejšej“ spočíva napr. v širšej poučovacej povinnosti (§ 292 CSP), v zbavení slabšej strany niektorej z procesných povinností (napr. súd je povinný obstaráť, zabezpečiť a vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci - § 295 CSP), posunutie momentu koncentrácie konania do rozhodnutia vo veci samej (§ 296 CSP), to však neznamená, že súd má rezignovať na svoju nestrannosť

a neprihliadať na prípadnú absolútnu neplatnosť právneho úkonu preto, že to vyhovuje spotrebiteľovi (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/80/2018 zo dňa 24.04.2019).

37. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 OZ, t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva.

38. Dikcia § 565 veta druhá OZ je teda aplikovateľná na zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom veriteľ je limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo).

39. Do splatnosti tej splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatniť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Toto právo získa opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9 OZ), ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky (ktorejkoľvek). Samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je jednostranným právnym úkonom adresovaným žalovanému a pre jeho účinky je nevyhnutné, aby sa tento prejav vôle dostal do sféry dispozície dlžníka.

40. V predmetnej veci právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 184,32 Eur výzvou zo dňa 26.03.2016. Splátkou, ktorá mala vyvolať zosplatnenie, teda splátkou, s ktorou bol žalovaný v omeškaní tri mesiace, bola splátka splatná v mesiaci 01/2016 (teda 20.01.2016), s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania dňa 21.01.2016. Veriteľ po výzve podľa § 53 ods. 9 OZ mal pristúpiť k uplatneniu práva na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. do 20.05.2016). Pre takýto postup však neboli splnené podmienky, keďže právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru až listom zo dňa 25.05.2016, pričom súdu nebolo preukázané, že by predmetné oznámenie žalovanému aj zaslal. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu nemožno považovať za platné a preto vychádzal z pôvodného dojednaní obsiahnutého v zmluve o plnení v splátkach a žalobcovi mohol priznať len splátky splatné ku dňu rozhodovania súdu. Ku dňu rozhodovania súdu ešte neboli splatné všetky splátky úveru. V prejednávanej veci časť istiny ani nemožno priznať pre jej premlčanie v poukazom na ustanovenie § 54a OZ.

41. Žaloba bola podaná na súde dňa 26.03.2019, preto všetky splátky, ktoré sa stali splatnými tri roky späť pred podaním žaloby (t.j. pred 26.03.2016) sú premlčané. Jedná sa o splátky splatné od 20.06.2015 do 20.03.2016 (10 x 62,58 Eur). V čase rozhodovania súdu ešte neboli splatné splátky v mesiacoch 12/2019 až 5/2020. Nepremličaná dlžná istina tak predstavuje 44 (nepremličaných a zročných splátok) x 62,58 Eur = 2.753,52 Eur. Keďže žalobca si voči žalovanému uplatnil len nárok na sumu 2.057,63 Eur, súd v zmysle zásady non ultra petitum uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.057,63 Eur.

42. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

43. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto súd žalobcovi priznal aj uplatnený zákonný úrok z omeškania z priznanej sumy.

46. Lehotu na plnenie určil súd v súlade s ustanovením podľa § 232 ods. 3 CSP, pretože na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie nezistil dôvod.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore plný úspech, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).